

Пише: Ђорђе Вукадиновић
четвртак, 18 мај 2017 01:00

[Вест](#) је била мала, готово неприметна. И вероватно би остала једва опажена у претпразничној атмосфери и мору великих тема и још већих наших (тачније, наше власти) економских и дипломатских успеха, који један другог сустижу.

„У складу с договором Београда и Приштине о примени споразума о телекомуникацијама, постигнутим у новембру прошле године у Бриселу, на Косову и Метохији ће данас (1. маја) бити угашен сигнал компаније "Теленор" и "Вип мобајл", а двадесетак њихових стубних антена биће уступљено "Телекому Србије", односно његовој ћерки фирми са седиштем у северној Косовској Митровици. која наставља са радом.“

Журећи на, или са првомајског уранка, мало ко је уопште запазио ову (наизглед) безазлену и, наизглед, обичну „економску“ вест, а још мање је вероватно да је ико обратио пажњу на њен наставак. Наиме, та „ћерка фирма“ Телекома Србије регистрована је „у складу са косовским законима“, дакле, законима „Републике Косово“ коју држава Србија не уважава и не признаје.

То, наравно, није безазлено, али је, нажалост, постало готово уобичајено – корак по корак, споразум по споразум, „победа“ по „победа“ – и Косово стиже надомак потпуне независности. (А она чувена „Заједница српских општина“, којом актуелна власт већ четири године правда своје бриселске капитулације, остаје све даљи, све бесмисленији и све недохватнији циљ.) Али на то смо се, рекох, већ навикли, као и на пратећа, већ готово ритуална оправдања како је све то или последица грешака оних „бивших“, или,

Пише: Ђорђе Вукадиновић
четвртак, 18 мај 2017 01:00

пак, „болан, али неопходан компромис на европском путу“.

Но, дословно нико и нигде није српској јавности објаснио шта ова последња вест заправо значи, шта све подразумева и имплицира. А нисам ни ја тачно знао, све док ми то нису објаснили пријатељи са КиМ, који те последице осећају и управо искушавају на сопственој кожи.

У најкраћем, претплатници те „наше“ мобилне телефоније (а то су практично сви Срби са севера Косова и Метохије), морају сада склопити нове уговоре са том Телекомовом „ћерком фирмом“, која, је ли, ради по косовским законима. **А да би могли потписати уговоре, потребна им је лична карта издата од приштинских власти – а да би добили ту личну карту потребно је да имају држављанство „Косова“.** И ту се круг затвара. Дакле, да би могли остати корисници „своје“, тј. наше, српске мобилне телефоније, од наших сународника се тражи да се морају одрећи српског држављанства и интегрисати у правни систем „Косова“, чему су се иначе годинама противили и доскора успешно одолевали.

А да би могли потписати уговоре, потребна им је лична карта издата од приштинских власти – а да би добили ту личну карту потребно је да имају држављанство „Косова“.

Тешко је замислити горе, драстичније и веће понижење. И готово да је немогуће замислити већу и бесмисленију издају. А да се при томе заузврат дословно ништа није добило – осим уколико се добитком не сматра то што је једна екипа социјалних и политичких маргиналаца дошла у прилику да управља државом.

И ту би се ова тужна прича могла завршити, што се каже – „без коментара“, да нема и свој отужни наставак. Већ неколико година из режимских и квазипатриотских кругова слушамо о „македонском сценарију“ који, наводно, неко припрема у Србији, при чему се мисли на то да опозиција у Београду (као и у Скопљу) спрема немире и насилно преузимање институција. А на крају се у самој Македонији догодило управо обрнуто. Власт, односно прорезимски демонстранти блиски доскорашњем премијеру Грујевском извршили су јуриш на Собрање, тешко пребили неколико посланика опозиције и замало линчовали Зорана Заева.

Бриселски споразуми, „македонски сценарио“ и српска брука

Пише: Ђорђе Вукадиновић
четвртак, 18 мај 2017 01:00

Бриселски споразуми, „македонски сценарио“ и српска брука

Пише: Ђорђе Вукадиновић
четвртак, 18 мај 2017 01:00

